

בס"ד • יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

נבואת הגאולה

גיליון מיוחד להגברת העיסוק והלימוד
בשיחת הנבואה – שיחת ש"פ
שופטים ה'תנש"א

יו"ל בקשר עם 35 שנה לנבואת הגאולה
(ה'תנש"א-ה'תשפ"ו) – עד מתי?
"שיהיו דברי תורה חדשים עליך, כאילו היום ניתנו"

יצא לאור ע"י
ועד "חיילי בית דוד"
770 - בית משיח

מזה מובן הלימוד לכל או"א בעמדנו
בשבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט
בזמן האחרון, הרגעים האחרונים דהגלות
- שצריכה להיות עבודה בהתאם מדה
כנגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאפשר
להגיע אליהם - שצריכים לקבל על
עצמם ולקחת על עצמם (ביתר חוזק) את
ההוראות והעצות ד"שופטיך" ו"יועציך"
שבדורנו - "מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט
נשיא דורנו - הבא בהמשך לרבותינו
נשיאינו שלפניו - שופט דורנו ויועץ דורנו
ונביא דורנו,

. . ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם
לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר
ומינה בעל-בחירה, שמצד עצמו הוא
שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי'
ה"שופטיך" ו"יועציך" ונביא הדור, שיורה
הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני'
וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה
ומצוות, ובנוגע לחיי והנהגת היום יום
הכללית, גם ב"בכל דרכיך (דעהו)" ו"כל
מעשיך (יהיו לשם שמים)",

עד - הנבואה העיקרית - הנבואה
ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש
"הנה זה (משיח) בא".

שיחת ש"פ שופטים ה'תנש"א סי"א

פתח דבר

לקראת ש"פ שופטים הבעל"ט, הננו מוציאים לאור קובץ בקשר עם שיחת ה'דבר מלכות' - שיחת ש"פ שופטים ה'תנש"א ונקרא בשם "נבואת הגאולה", הכולל:

א. במקום הקדמה: מכתב שכתב הרה"ח ר' אברהם מענדל שי' וועכטער לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בחודש תמוז תשנ"ג אודות הביטחון והאמונה של החסידים בנבואת הגאולה של כ"ק אד"ש מה"מ. המכתב פורסם בגליון 'בית משיח' (כ"ח אייר תש"ס).

ב. דבר מלכות: שיחת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מבדר"ח אלול תש"מ העוסקת בנבואת הגאולה של חגי הנביא מר"ח אלול -

מובאת כאן בקשר עם נבואת הגאולה של כ"ק אד"ש מה"מ בשיחת ש"פ שופטים ה'נ"ל, וכן בקשר להתבטאויות המיוחדות אודות ההכרח להאמין באמונה שלימה בנבואה זו, שמתבטאת במעשה בפועל. שיחה זו תורגמה ונערכה ע"י מערכת "יחי המלך".

ג. מהלך וסיכום "שיחת הנבואה", ערוך בשפה ברורה וקולחת.

ד. "עיין שם": פענוח כמה מה'מראי מקומות' שאליהם מציין כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בשיחה.

ה. כתבית יהבית: חלק מהגהות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על השיחה. ההגהות מאתר "מפתח".

ו. הוספה: 'הוראות ונקודות' שי"ל מיד לאחר השיחה.

...

תקוותינו שכל הנ"ל יביא את התמימים ואנ"ש לחיות מחודשת בשיחות הקודש של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ובפרט מהשנים האחרונות - עדי התגלותו המיידית והמושלמת, "ותיכף ומיד ממש הנה זה משיח בא" לעיני כל בשר, ונזכה לשמוע "תורה חדשה מאיתי תצא".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ועד "חיילי בית דוד"

770 - בית משיח

ימות המשיח, עש"ק ש"פ שופטים ה'תשפ"ו
ל"ה שנים לנבואת הגאולה
ברוקלין נ.י.

במקום הקדמה

בתחילת תמוז ה'תשנ"ג כתב הרה"ח ר' אברהם מענדל שי' וועכטער מכתב ארוך לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, בו ביקש אישור לפרסם את בשורת הגאולה על פי ההבנה הפשוטה בשיחות הרבי – ללא "פשעטלאך", כולל שנבואת הרבי היא נבואה כפשוטה – בשם הרבי • מכתב שתוכנו מדבר בעד עצמו

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיחי' לעולם ועד!

זה יותר משנתיים, ובפרט לאחר שהתחילו השיחות הנפלאות בענייני הגאולה ומשיח, זכיתי גם אני להיות בין העוסקים והמפיצים את בשורת הגאולה הקרובה. ורואים במוחש שהענין נתקבל בין כל שכבות העם, ונעשה התעוררות גדולה, כידוע ומפורסם.

אמנם למרבה הצער, בגלל ההעלמות וההסתרים הנוראים שאנו נמצאים בהם בתקופה האחרונה, נחלשה מאד ההתעוררות בזה, עד אשר אצל הרבה גרמו ההסתרים לדעות בקצה ההפכי רח"ל.

גם הציבור שעמד קודם בהתעוררות צריך חיזוק עתה, כי השלטים "היכונו לביאת המשיח" אשר מילאו את ארץ ישראל, וחוללו פלאים, כבר התרגלו לזה וערכם פג.

השיחה של ש"פ שופטים תנש"א שבא נאמר אשר ההודעה ש"הנה הנה זה בא" היא "נבואה ברורה", שיחה שהפיחה רוח חיים בכולם, הנה מאחר שעברו כבר כשנתיים ימים לצערינו הכי גדול עדיין לא זכינו להתגלותו המלאה של המשיח, ונגרם מזה שהתחילו ללמוד בשיחה (ובשאר שיחות הגאולה) כל מיני פשעטלאך ופירושים זרים ומשונים, שהצד השווה שבהם היא לקרר את האמת הפשוטה, שמשיח עומד להתגלות עתה ממש, ובעולם הזה הגשמי כפשוטו ממש.

ואף שהדברים פשוטים ומפורשים בכל השיחות, עם כל זה, מצד גודל ההעלם וההסתה, שנמשך כל כך הרבה זמן, כבר כשל כח הסבל, ואצל כמה וכמה החל לאכול בהם היאוש. וכתוצאה מזה באו לידי הפירושים השונים והמשונים בענין "משיח נאו".

ועל כן, כדי לחזק את האמונה ואת ההבנה הפשוטה בשיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ש"הנה זה בא" היא נבואה ברורה פשוטו כמשמעו, בעולם הזה הגשמי למטה מעשרה טפחים; שבדורנו זה, דור השביעי, יבוא ויתגלה מלך המשיח נשיא הדור, ודורנו זה יזכה לגאולה האמיתית והשלימה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א בראשנו, ודבר זה אינו תלוי בשום דבר, ובשום תנאי, וכפס"ד הרמב"ם הל' יסוה"ת ש"כל דבר טובה שיגזור הא-ל אפילו על תנאי אינו חוזר", והדבר היחיד שתלוי בנו הוא שע"י האמונה בזה והפצתה, אפשר לזרז את זה לגרום לכך שיהיה בחסד וברחמים -

מובן שפרסום דברים הנ"ל, בברכת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, יגרום חיות מחודשת בכל הפעולות הקשורות לביאת המשיח, ועי"ז נזכה להתגלותו המלאה בקרוב ממש".

• •

**כשהקריאו את הנ"ל לפני כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א,
הנהן בראשו הק' לחיוב ונתן ע"כ את ברכתו הק'.**

נבואת הגאולה

שנאמרה בר"ח אלול ג'ת"ח

"זוהי נבואה שהוצרכה לדורות, וכפי שאכן רואים כעת, שישנם כאלו הזקוקים להבהרה זו. וכאשר מראים להם שכבר הובהר במילים ברורות שתהי' כזו מציאות, אכן מציאות משונה. . שאומר "אחכה לו בכל יום שיבוא", אך כאשר אומרים לו שהכוונה ליום זה בפשטות - צריכים מיד לבוא ב"שטורעמדיקע נבואה" - היתכן שיש יהודי או יהודים האומרים: "לא עת בא עת בית ה' להבנות!"

• •

משיחת בדר"ח אלול ה'תש"מ

- בלתי מוגה -

א. כשמחפשים היכן מוזכר ר"ח אלול בגלוי בתורה שבכתב, ד"ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא", וע"ז בנוי' התורה שבעל-פה - אזי מובא באחרונים שר"ח אלול מוזכר בנביאים האחרונים, זכרי', חגי ומלאכי.

בנבואת חגי בתחלתה נאמר ש"בחודש הששי" - שבמנין החדשים הוא חודש אלול, "ביום אחד לחודש" - שזהו ב' דר"ח אלול, בא חגי ומסר נבואה לבני ישראל, ונבואה זו באה גם בכתב, וכפסק הגמרא שנבואה שנכתבה - זו הוכחה שהוצרכה לדורות, אף שתוכן הנבואה סובב לכאורה על הזמן בו עלו מגלות בבל ובקשר לביהמ"ק השני.

וכך אומר חגי בנבואה - ש"רוח ה' דיבר בי ומלתו על לשוני" - לבני ישראל (נבואה שהוצרכה לדורות):

"כה אמר ה' צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת-בא עת-בית ה' להבנות" - שואל הקב"ה בתמי' גדולה: איך יתכן שישנם יהודים האומרים "לא עת בא עת בית ה' להבנות" שלא עתה הוא הזמן לבניית ביהמ"ק! היתכן שיהי' כדבר הזה?!

וכאמור, זוהי נבואה שהוצרכה לדורות, וכפי שאכן רואים כעת, שישנם כאלו הזקוקים להבהרה זו.

וכאשר מראים להם שכבר הובהר במילים ברורות שתהי' כזו מציאות, אכן

מציאות משונה... שאומר "אחכה לו בכל יום שיבוא", אך כאשר אומרים לו שהכוונה ליום זה בפשטות - צריכים מיד לבוא ב"שטורעמדיקע נבואה" - היתכן שיש יהודי או יהודים האומרים: "לא עת בא עת בית ה' להבנות!"

ב. וממשיך תיכף (בנבואה שלאח"ז), שלא מסתפקים בשאלה ותמ' לבד [שאז במילא לא כל אחד יקבל זאת, ואפילו שסוף-כל-סוף כל אחד יקבל - כי הרי זו נבואת ה', אבל יחשוב שבזה שקיבל יצא ידי חובתו], אלא הוא תיכף ממשיך בנבואה, שזה צריך לבוא מיד במעשים בפועל: "עלו ההר והבאתם עץ ובנו הבית!"

אלא שהיות ומשיח עדיין לא הגיע בגלוי, אסור עדיין לבנות את ביהמ"ק כיון שלא יודעים את מקומו, וזקוקים למשיח צדקנו שהוא "בנה מקדש במקומו"; אבל הענינים שקודמים לזה - "עלו ההר" ולקחת שם עצים, להכין אותם, להביאם ולשמרם שיהיו מן המוכן, והעיקר, לצאת מהגלות הפנימי - בידו הם!

זאת אומרת, שאין כוונתו לומר נבואה ודברי מוסר, ולאחר שיתקבל המוסר ישוב כל אחד אל "תחת גפנו ותחת תאנתו", ויהי עסוק בענינים הכי נעלים - אלא מקשרים זאת מיד עם מעשה בפועל: שיקח את רגליו, ויעתיקם ("אזועקטראגן") לגמרי אל ההר,

למעלה ממדרגתו וממעלתו לגמרי, שהרי שהרי זהו "הר" אפילו בגשמיות העולם;

ולא רק שיעלה להר כי זה טוב ונעים לעלות למקום גבוה בגשמיות שהוא גם גבוה ברוחניות - אלא עליו לעשות מעשה בפועל:

לקחת עצים, ועם זה לרדת מההר ולהתחיל לבנות את הבית!

זוהי נבואה ברורה שנאמרה ביום ראשון של חודש אלול, וציוו לכותבה כי היא הוצרכה לדורות.

מיד הי' מובן שיתעוררו עלי-כך שאלות והסברות: היתכן, ו"אין סומכין על הנס" וכו' -

על כן הוא תיכף ממשיך (בנבואה הבאה): "ויאמר חגי מלאך ה' (שחגי הגיע עוד פעם) במלאכות ה' לעם לאמר (בשליחות המקום, והוא אמר ומסר לעם שהקב"ה אומר) אני אתכם נאום ה'!"

- מובן ופשוט אפי' לקטן שבקטנים ולפחות שבפחותים, שכאשר הקב"ה אומר "אני אתכם", והוא עולה אתם "אל ההר", לוקח יחד אתם עצים ומתחיל לבנות אתם "את הבית" - בודאי שלא שייך בזה שום מניעות ועיכובים.

ג. אלא שהיות ומשיח עדיין לא הגיע בגלוי, אסור עדיין לבנות את ביהמ"ק כיון שלא יודעים את מקומו, וזקוקים למשיח צדקנו שהוא "בנה מקדש במקומו";

אבל העניינים שקודמים לזה - "עלו ההר" ולקחת שם עצים, להכין אותם, להביאם ולשמרם שיהיו מן המוכן, והעיקר, לצאת מהגלות הפנימי - בידו הם!

שהרי הוא עולה אל ההר, ולא יוצא אל ההר וצועק שבעומדו על ההר הוא עדיין בגלות; אומרים לו: לא! אתה עולה אל ההר כיון שהנך הולך בשליחותו של הקב"ה, כדי לקחת משם עצים ולבנות את ביהמ"ק,

רק שהקב"ה צוה אותו לא לבנות את בית המקדש בפשטות ח"ו, זאת יעשה משיח צדקנו - "בנה מקדש במקומו".

קודם לכן משיח "יכוף כל ישראל לילך בה (בדרך התורה) ולחזק בדקה", הוא ידאג לזה ויתמסר בעצמו ("ער וועט זיך אליין מיט עם אפגעבן") לראות שכל יהודי ילך בדרך הוי' ע"י קיום מצוות מעשיות.

וכאשר רואים שזה קשור עם מניעות ועיכובים, אזי "ילחום מלחמת ה'" - לא נבהלים מזה, ו"אל יבוש מפני המלעיגים", ובודאי ש"י(נ)צח", משום שזוהי "מלחמת ה'" כמ"ש בנבואת חגי הנ"ל "אני אתכם נאום ה'!"

ה. והנה בכל זמן, ישנה עלי' באופן המתאים לאותו הזמן, ולדוגמא, הענין ד"כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני":

לפני שהתלמיד ותיק חידש את אותו ענין הרי לא ניתן לתבוע ממנו שילמד את החלק הזה בתורה משום שהוא עוד לא נתחדש, אלא עליו ללמוד את החלקים שכבר ישנם בתורה.

אולם, כאשר התלמיד ותיק כבר גילה וחידש זאת בתורה, והרי אז פוסקת הגמ' ש"ניתן למשה מסיני" - אזי עליו לעסוק בחידוש זה, שמדוע הוא נתגלה ונתחדש בזמן מסויים דוקא - משום שענין זה דרוש דוקא באותו הזמן, וקודם לכן לא הי' צורך בזה.

בדוגמא למה שאומרים על שלמה המלך שתיקן עירובין ונטילת ידיים, מכיון שקויים אז הפסוק "והניח לכם מכל אויביכם מסיבי וישבתם בטח" - שבני ישראל היו אז באופן של התיישבות, ולכן תוקנו העניינים דעירובין ונטילת ידיים כמבואר במפרשי הש"ס.

ועד"ז גם אומר האריז"ל שדוקא בימיו החל הזמן שבו "מצוה לגלות זאת החכמה", ועד"ז בזמננו זה בעקבתא דמשיחא, שהפצת המעיינות צריכה להגיע גם ל"חוצה", וכידוע הדוגמא והמשל לזה מכתר המלך, שלכן בזמן האריז"ל לא הי' הצייוי והפצת המעיינות חוצה אלא רק "לגלות זאת החכמה", ועוד קודם לכן גם זה לא הי' אלא רק יחידי סגולה למדו זאת. ועד"ז גם בנוגע לדקדוקי סופרים שאף הם רשומים בעשרת הדברות כמובא בירושלמי מס' שקלים, והרי הם נוספים מזמן לזמן ומתקופה

נשאלת השאלה: מדוע בדורות הקודמים זה לא הי' בגלוי ודוקא עתה נתגלה?

ע"כ אומרים - "את הכל עשה יפה בעתו": היות שנוסף חושך בעולם, לכן כדי להתגבר גם על חושך זה - שלא נוסף ח"ו בשביל החושך עצמו, אלא כדי שעל-ידו יגיעו ליתרון האור מן החושך, ויתרון נעלה יותר מכפי שהי' בדורות הקודמים - מוכרחים להוסיף גם תוספת אור, ולהוסיף לימוד ש"תלמוד גדול שמביא לידי מעשה" - להוסיף ב"נר מצוה ותורה אור".

ה. וע"ז בא זירוז מיוחד כאמור, שכאשר מגיע החודש הששי "באחד לחודש", 'פותחים' את הנבואה שהוצרכה לדורות, ורואים שיום זה מגלה, מעורר ומעודד ונותן כח במיוחד שיהי' "עלו ההר", ומבטל לגמרי את כל הדברים הבטלים ומבוטלים לגמרי - השאלה או התמי' האם "עת בית ה' להבנות" עתה.

וכיצד מבטלים תמי' זו - עי"ז שמתעלה למעלה ממעמדו ומצבו ("עלו ההר"), וזה מתבטא אצלו במעשה בפועל "והבאתם עץ", ובזה הוא מתכוון (כמובא בנבואה) לבנין בית ה'.

ואף שאומר שם בנבואה ש"הבית הזה חרב", וע"פ הלכה הוא חרב, וכמדובר לעיל שאסור לבנותו, וכשיבוא משיח צדקנו הוא קודם "לחום מלחמת ה'" וינצח ואח"כ "בנה מקדש במקומו", ועלינו לחכות למשיח צדקנו שהוא יבנה את ביהמ"ק

- אבל כל ההכנות לזה, "מעשינו ועבודתינו", הם בזמן הגלות - ולא מדובר בהכנות שבלחש, שהוא מלחש לעצמו ("שושקעט זיך אליין") או מלחש גם לשני, ומתבייש לומר זאת בגלוי ועאכ"כ שזה יצא בגלוי ובפרסום - הרי חגי הנביא פרסם זאת בתור נביא של הקב"ה!

ואח"כ באה הגמ' ופוסקת שזוהי נבואה שהוצרכה לדורות!

ובזה ניתוסף עוד יותר - שאע"פ שנבואה זו היא חלק מהתורה, והרי "התורה היא נצחית" במשך כל השנה כולה, אך כשמגיע היום המיוחד בשנה "בחודש הששי ביום אחד לחודש", היא מודגשת במיוחד ועומדת יותר בגלוי גם באותיות הכתב והדפוס, וכמדובר באופן ש"הוצרכה לדורות".

וכיון שהנבואה היא דבר הוי' - הרי בודאי שבלשון נבואת ישע"י: "לא ישוב אלי ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי", עד שנמשך באופן ד"הולידה והצמיחה", ויוצאים מזה פירות ופירות עושי פירות.

צריכים רק לקוות שהוא יעמוד על זה לעלות להר, ויעשה מעשה בפועל.

וכאמור, ידע איניש בנפשי' (מה עליו לעשות), ובאם לא ידע - ישאל אצל הרב המרא דאתרא, והוא יאמר לו מהי המצוה שהזמן גרמא, איזה ענין צריך להיות

עכשיו במקומו ביום פלוני, "בקעה מצא וגדר בה גדר", ועאכו"כ שזה לא רק ענין של גדר אלא ענין של פועל ומצוה ברורה, עם כל הפרטים שאין כאן המקום להאריך בזה מפאת פשיטות הדברים.

ו. וזהו ג"כ ההוראה בנוגע לפועל:

שלא יתביישו ויאמרו: היתכן שפתאום מתאספים יחד בנוגע להכרזת נשיא דורנו "לאלתר לגאולה" ביחד עם "לאלתר לתשובה" - הרי נמצאים ב"הו"הא" של העולם, ובחושך כפול ומכופל של הגלות?!

וזהו נבואה ברורה שנאמרה ביום ראשון של חודש אלול, וציוו לכותבה כי היא הוצרכה לדורות.	ואח"כ מתחילה הקושיא הידועה: הרי הכרזה זו נאמרה לפני ארבעים שנה ועדיין לא בא?...!! אזי כמדובר כמ"פ, אותה השאלה ישנה גם על הקיצים שאמרו גדולי ישראל, מתחיל מהאגרת הארוכה של הרמב"ם, וישנם עוד קיצים אחריו ולפניו, רש"י וכו', ויש כבר ספרים שליקטו את כל הקיצים, וכפי שהגמ' עצמה אומרת "כלו כל הקיצין", קיצין לשון רבים,
--	---

[והביאור (בקצרה):] שאז אמנם הי' זה זמן מוכשר, רק שאח"כ התערב
ה"קלוגינקער" [= היצה"ר], ובמילא ניתוסף עוד בגלות,

אבל הרי "כלו כל הקיצין" (כלשון הנ"ל), ובאם אז (בזמן הגמ') הי' כן, עאכו"כ
עכשיו!

ובפרט עוד כשמגיע ר"ח אלול, "בחודש הששי ביום אחד לחודש", כמדובר לעיל
הרמז הנפלא, שכלל אינו רמז אלא מובא בגלוי בנבואת חגי.

ז. ויה"ר שיתחילו מההחלטה הגמורה שדברי הקב"ה בסיום וחותרם הנבואה
ש"אתכם אני" (כמדובר לעיל), נאמרים לכל יהודי ולכל בני ישראל, ובמילא יכולים
לפעול הכל באם רק מחליטים בתוקף המתאים.

ולעשות זאת (כמדובר לעיל) באופן דשבת [.] מתוך עונג שזה כולל בתוכו גם
שמחה, ובמילא פורץ את כל הגדרים, ומוסיף עוד יותר בהצלחה הן בכמות והן
באיכות, והן באחישנה ובאחישנה גופא.

ובפשטות: שכל יהודי יבנה את ביהמ"ק הפנימי שלו, שזה יוסיף בירוז בניית
ביהמ"ק הכללי והמשותף לכל ישראל, ע"י הנשמה כללית ומשותפת לכל ישראל -
משיח צדקנו.

ולעשות זאת בשמחה ובטוב לבב, ויפה רגע אחד קודם, ובפרט שהמלך בשדה
וישנה האפשרות לילך מיד עם המלך, בלי להמתין שבועות ואפי' לא ימים (ל' רבים),
לבית המקדש, "מקדש אדני-כוננו ידיך", ובל' הרמב"ם "נגאלין מיד".

סיכום ומהלך

שיחת ש"פ שופטים תנש"א

תמצית השיחה:

הנביא ישעיה מתנבא שלקראת זמן הגאולה ישובו השופטים והיועצים. בשיחה מאריך לבאר את ענינם של שופטי ויועצי הגאולה, ומוכיח ומבאר שהשופטים והיועצים ישובו לפני הגאולה האמיתית. בהמשך השיחה מבאר אודות הנביא המוזכר בפרשת השבוע, ומזכיר שגם הנבואה עתידה לחזור לפני הגאולה האמיתית.

ומכאן למסקנה: רבותינו נשיאינו הם נביאי דורנו, והם השופטים והיועצים דדורנו. עלינו לשמוע להוראותיהם ולקבל את עצותיהם כפי שנתבארו בתורת חסידות חב"ד, ולפרסם לכל אנשי הדור אודות שופט יועץ ונביא דורנו, ונבואתו העיקרית "הנה זה משיח בא".

מבנה השיחה:

הודעת פתיחה. ישנם כבר שופטי ויועצי הגאולה (ס"א).

כ"ק אד"ש מה"מ פותח בהזכרת נבואת ישעיה "אשיבה שופטייך כבראשונה ויועציך כבתחילה", וממשיך וקובע שכבר הגיע הזמן לקיום נבואה זו, ויתירה מזה, היא כבר מתחילה להתגשם.

מכאן ואילך יתבאר בשיחה מדוע מוכרח שהשופטים והיועצים ישובו לפני ביאת המשיח (ס"ב-ט), ובהמשך לכך, כיצד אכן אנו רואים זאת בדורנו (ס"ג-יב).

ביאור מקדים: מהותם של השופטים והיועצים (ס"ז-יז).

בכדי לבאר מדוע מוכרחים השופטים והיועצים לשוב לפני ביאת המשיח, יש להקדים ביאור כללי במהותם של השופטים והיועצים, וכאשר נבין את תפקידם באופן ברור, נוכל להבין כיצד הם חוזרים כבר כעת:

לשם כך פותח בסדרת דיוקים בדברי הנבואה הנ"ל (ס"ב). ממשיך ומבאר את תפקידו של השופט - להכריח להשמע להוראות השופט, תפקיד שלא יהיה בו צורך לעתיד לבוא

(ט"ז-ד). מוסיף ומבאר שאת השוטר יחליף היועץ, שיעורר באדם רצון פנימי להישמע להוראות השופט (ט"ז-ז).

הנקודה המרכזית של הביאור היא כמובן החידוש של זמן הגאולה, היועץ שמבאר את הוראות השופט ודין התורה באופן המתקבל על שכלו ורצונו של האדם, כך שהוראות התורה חודרות בו באופן פנימי והופכים לחלק ממצויאיתו.

מסקנה: נדרשת הכנה מוקדמת לגילוי היועצים (ט"ח).

לאחר שהובהר תפקיד היועץ לפעול באדם שינוי פנימי ואמיתי, מובן שאין זה דבר הקורה בבת-אחת, אלא צריך לבוא בצעד אחר צעד, ולכן מוכרחת להיות הכנה לכך עוד קודם הגאולה.

כפי שאכן היה (במדה חלקית) לאורך הדורות רבנים מורי הוראה (שופטים) הנותנים גם עצה ותושיה בכל תחום, בעיקר בענייני יראת שמים ועבודת ה' (יועצים).

כאן כבר התבהרה מסקנה א' של השיחה, שמוכרח להיות שופטים ויועצים עוד לפני הגאולה השלימה.

נבואה (ט"ט).

כעת עוברת השיחה לעסוק בנושא שונה אך דומה, ענין הנבואה:

תחילה (4 קטעים ראשונים) עוסק בהשוואה בין הנביא ליועץ, שניהם ענינים גילוי אלקות המתלבש בדעת ושלל הנבראים. על פי זה ממשיך ומבאר (4 קטעים אמצעיים) שכשם שפעולת היועצים מתחילה לפני ביאת המשיח, כך גם הנבואה חוזרת קודם ביאתו. מוסיף ומבאר (3 קטעים אחרונים) שאפילו דרגת נבואת משה קיימת אצלנו גם כיום, אצל מלך המשיח.

ושוב חוזר לאותה מסקנה כנ"ל (ט"ח), שהשופטים-יועצים-נביאים חוזרים לפני ביאת המשיח.

כעת ממשיך לשלב הבא, להראות את התגשמות הנבואה בדורותינו אלו:

גילוי השופט היועץ והנביא (ס"י-י"ב).

ככל שהולכים ומתקרבים לגאולה, מתעצם הגילוי של השופט-היועץ-הנביא. במיוחד מאז גילוי תורת החסידות המסבירה ענייני אלקות בשכל האדם, ומהווה עצה טובה הגורמת לאדם לרצות להתנהג על פי הוראות התורה. ולכן רבותינו נשיאינו הם הנם נביאי דורנו, והם ה"שופטיך" ו"יועצך" דדורנו.

אך כל זה עדיין בגדר טעימה והתחלה, כעת כשעומדים מוכנים לגאולה, כבר בא הזמן של השופטים והיועצים בשלימות (ס"י).

לכן כעת, צריך לדעת ולפרסם שיש בדורנו שופט יועץ ונביא שהקב"ה בחר בו ושלחו אלינו לבשר שתיכף ומיד ממש הנה זה משיח בא (סי"א).

את הוראות השופט והיועץ יש להחדיר בכל המעגלים. החל מעצמו - בכל אבריו, ממשיך בכל בני הבית, בכל עם ישראל, ועד לכל העולם כולו. כי כשם שכל העולם עומד על אבן השתיה, כך הצדיק הוא יסוד עולם והגילוי שלו צריך להתפשט ולחדור בכל העולם (סי"ב).

יהי רצון (סי"ג).

"קיום בקשת ותביעת כל א' מישראל "עד מתי"? "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה", בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו ותיכף ומיד ממש".

"עיין שם"

פיענוח ה'מראי־מקומות'

הערה 78:

"ראה . . פרקי גילויים להר"ר מרגלית
בפתיחתו לשו"ת מן השמים. וש"נ".
[המוכיח שישנה נבואה גם בזמן הגלות].

פרקי גילויים (פרק רוח הקודש):

אם כי משמתו הנביאים האחרונים, חגי זכריה ומלאכי, נסתלקה רוח הקודש מישראל¹, הנה העידו רבותינו חכמי התלמוד על השראת רוח הקודש בימיהם,

כאמרם בעירובין²: באותה שעה למדנו שכוון רבן גמליאל ברוח הקודש כו', בפסיקתא דרב כהנא³: צפה ר' עקיבא ברוה"ק. בירושלמי סוטה⁴: צפה ר' מאיר ברוה"ק. בירושלמי שביעית⁵ ובראשית רבה⁶: צפה ר' שמעון בן יוחאי ברוה"ק כו' וכמוהם, ור' פנחס בן יאיר הוא שפרט הסגולות הנפשיות שמביאות לידי רוח הקודש⁷,

הרי, כי אמרם שנסתלקה רוחה"ק משמתו הנביאים האחרונים, היא שמני אז לא היתה מצויה כמקודם, ששאבו רוח הקודש, וכמו בנקטם בסוטה שם משחרב בית המקדש בטלה זכוית לבנה, שהוכיחו בתוס' שבת⁸, כי לא לגמרי בטל אלא שלא היה מצוי כל כך,

1. סוטה מ"ח ב.

2. ס"ד ב.

3. פס' אחרי (קע"ו ב).

4. ס"א ה"ד.

5. פ"ט ה"א.

6. פע"ט.

7. ראה עבודה זרה כ' ע"ב.

8. מ ע"ב, ד"ה אנן.

ומצינו שגם אחרי החורבן היה ביניהם זכויות לבנה, כאשר מסרו בברכות⁹: תבר קמייהו זכויות חירותא בחופת בנו. וכן הוכיחו בתוס' בבא מציעא¹⁰ ובחולין¹¹ ממה שנקט ר' יוחנן מי שהניח לו אביו ממון הרבה ורוצה לאבדן ישתמש בכלי זכויות זוגיתא חוררתא, הרי שלא לגמרי בטל ונסתלק.

פנינים מהערות השיחה

הבעש"ט ז"ל אשר כמוהו לא הי' מימות הראשונים פלאי פלאות נסים היוצאים מהטבע אשר היו נראים על ידו כאשר שמעתי מאזמור"ר נ"ע שהוא ותלמידו הה"מ נ"ע היו רואים מסוף העולם ועד סופו ממש בעין ראי' והיו אומרים מה שהיו רואים כאשר הי' נראה בעליל לתלמידיהם,

והיינו ע"י שהי' גלוי לפנייהם אור שנברא ביום ראשון שהשי"ת גזו בתורה, הנה כל אלה המופתים האמיתים מגלים גילוי א"ס ב"ה הבבע"ג. גם מזקני נ"ע שמענו עתידות קולע אל השערה" (ספר החקירה להצ"צ מצות עדות ספ"ח (סה, סע"א). וראה שם נ, סע"א).

הערה 97

וביחוד הן הרבה הדרגות, הן ברוח הקודש ממעלת נביאי האמת אשר היו מגידים לישראל מה שבחורין ומה שבסדקין, ומעלת "כתובים" שנכללו בכתבי הקודש עד הופעת רוח"ק בבית מדרשם של רבותינו בימות דור דור,

ראה שמות רבה¹²: הנה אנכי שולח מלאך כו', אמר להם הקב"ה, הפלתם עצמכם, לשעבר הייתם משתמשים ע"י רוח הקודש, עכשיו אין אתם משתמשים אלא ע"י מלאך, שמשמע כי מראות מלאך היא השגה נמוכה מרוח הקודש, בעוד שרבינו הגדול הרמב"ם במו"נ¹³ חושב המדריגה העליונה במראות הנביאים אם יראה המלאך שידבר עמו, הרי שגילוי מלאך

היא הדרגה יותר חשובה מרוח"ק, כי כאמור הרבה הדרגות הן ברוח"ק ובהתגלות השכלים הנבדלים.

ולא לבד בתקופת רבותינו חכמי התלמוד כי אם גם אחריהם שרתה רוח"ק על יחידי האומה שזכו לכך בהתדבקם בחי עולמים, כאשר כותב החובת הלבבות¹⁴: ויהיה הבורא במצפוניו כו' ויראה מאין עין וישמע מבלי אוזן וידבר בלי לשון וירגיש בעינים מבלי חושים כו',

ובכוזרי¹⁵: וכבר יצליח הכח הדברי בקצת אנשים מהתדבקו בשכל הכללי, במה שירוממהו מהשתמש בהקשה והעיון ויסיר מעליו הטורח בלימוד בנבואה ותקרא סגולתו זאת קדושה ותקרא רוח הקודש.

9. ל"א א.

10. כ"ט ב, ד"ה בזכויות.

11. פ"ד ב.

12. פל"ב א.

13. ח"ב פמ"ה.

14. בשער חשבון הנפש פ"ג ד"ה והעשירי.

15. מאמר ה אות יב.

ובפאר הדור¹⁶: המתפלל יפנה אל השי"ת כו' ויגיעו אליו השקיעה והפלצות עד שימצא נפשו בעולם השכלים ויביט עם כח המדמה, יראה וישמע מה שלא יהיה בו שום ספק. ויביט בעתידים כמו בעברים וכו'.

ובס' האמונה הרמה¹⁷ כתב: בהיות הנשמה חלק אלקי ממעל קשורה עם עולם המלאכים, תתעורר ע"י רוח"ק ותגיע להשגות אמתיות בכח הערה אלקית, בהקשר האמיץ שבין הנשמה והשכל העליון הנבדל והנפש האצילה ממרום שמי ה' וחביון עוזו בהנשאה על כנפי רוח"ק תראה באספקלריא המאירה את המעשים בספר המציאות ותקרא בהם גם אלו האותיות אשר תבואנה כו',

ובחדושי הרמב"ן¹⁸, שאע"פ שניטלה נבואה מן הנביאים, היינו נבואה שהיא במראה וחזון, אבל נבואת החכמים שהיא בדרך חכמה לא ניטלה, אלא יודעים האמת ברוח הקודש שבקרבם.

וראה בבא בתרא¹⁹, שאמר רב אשי: תדע, דאמר גברא רבה מילתא, ומתאמרא הלכה למשה מסיני כוותיה, ושאלו: ודילמא כסומא בארובא? ומשני: ולא טעמא יהיב. וברש"י כיון דאמר טעמא אין זה כסומא שמכוון לירד בארובא במקרה בעלמא אלא סברת הלב היא הבאה לו בנבואה חכה להסכים להלכה למשה מסיני,

וראה תוס' מנחות²⁰, שרבינו קלונימוס אבי רבינו משולם הגיה שלשה דברים כמפי נבואה, ובתוס' עירובין²¹, ורבינו שמשון כתב לרבינו חיים, כי מה שעלה על לבו להתיר מרוב פלפול גדול ובקיאות, אין אלו אלא דברי נביאות ורוח הקודש,

וראה תוס' גיטין²²: ומיהו אמר הר' עזרא הנביא כו', בשבועות²³: הקשה הר' עזרא הנביא כו', ובמרדכי²⁴: הנביא דמונקטור²⁵.

והראב"ד כתב²⁶: כבר הופיע רוח הקודש בבית מדרשני מכמה שנים והעלינו כו' והכל ברור בחבורנו ומקום הניחו לי מן השמים, ובהל' בית הבחירה כתב הרמב"ם²⁷: ובמה נתקדשה בקדושה ראשונה שקדשה שלמה שהוא קידש העזרה וירושלם לשעתן וקידשן לעתיד לביא.

16. סי' קנ"ה פרקי הצלחה המיוחס להרמב"ם.

17. להראב"ד מטוליטולא (פפד"א תרי"ג).

18. לבבא בתרא י"א.

19. י"ב רע"ב.

20. ק"ט ב ד"ה מתחילה.

21. ס' ע"ב ד"ה אין אלו אלא דברי נביאות.

22. פ"ח א ד"ה ודילמא כו'.

23. כ"ה א, ד"ה רב דאמר כר"ע.

24. סוף יבמות.

25. ובפירוש בעלי התוספות לתורה פ' משפטים פס' ושור נגח הוא.

26. בהשגותיו לרמב"ם הל' לולב ס"ח ה"ה: הדס שנקטם ראשו כו'.

27. פ"ו הי"ד.

וכתב הראב"ד: סברת עצמו היא זו כו' למ"ד קדושה ראשונה לא קידשה לעתיד לבוא לא חילק בין מקדש וירושלם לשאר ארץ ישראל כו' כך נגלה לי מסוד ה' ליראיו, ובהל' משכב ומושב²⁸: כל מ"ש בזה הרבה יגיעות שאין הדעת מקבלת ואין השכל מודה ואין הלב מתישב עליו כו', אבל עשה אנך כאפרכסת ושמע דבר ה' כו', ברוך ה' אשר גילה סודו ליראיו יצפון לישרים תושיה.

וכן כתב הראב"ד בספרו בעלי הנפש²⁹: כך הראוני מן השמים, ובפירושו לתורת כהנים³⁰: חשבתי בנוסחא העקרית ונזדמן לי פירוש מן השמים³¹,

והבית יוסף³² הביא זה לשון הרשב"א³³ מדברי הראב"ד בתשובותיו, בנכרי המערה יין מכלי אל כלי כו' ובלשון הזה כתב: דבר זה מסורת בידי מרבתי ומאבינו שבשמים.

וראה תשובות הגאונים³⁴ כך הראוני מן השמים כו' ותשובת רב האי גאון שמובאת בשו"ת הרשב"א³⁵ והמובא בע"י חולין ס"א, בס' המקח והממכר לרב האי גאון סוף שער נ"ב, בס' השטרות לר"י מברצלונא ע' ח טו ועוד,

ועיין בעקידת יצחק לר"י ערמאה בראשית שער ששי, שער הקדושה למהר"ח וויטל שער ז ח"ו. שו"ת חתם סופר או"ח סי' ר"ח, בית שלמה או"ח ח"ב סי' קי"ב,

וראה בס' כתר שם טוב ובאמרי צדיקים שכ' כשאדם דבוק בבורא יתברך ונפלה לו במחשבתו איזה דבר מסתמא כן היא, כמו שנפלה לו במחשבתו, ומבואר בתנא דבי אליהו³⁶: מעיד אני עלי שמים וארץ שבין איש בין אשה הכל לפי מעשיו שכינה שורה עליו.

28. פ"ז ה"ז.

29. סוף שער המים.

30. אחרי א' י"ב.

31. וראה בתמים דעים סי' נו"ן ובפתיחתו הקצרה לפירושו על מסכת עדיות.

32. לטור יו"ד סי' קכ"ו.

33. בתורת הבית הארוך.

34. (ליק תרכ"ד) סי' כ"ג לרב נסרונאי.

35. ח"א סי' תתנ"ד.

36. פ"ט.

הערה 76:

"לקו"ש חלק י"ד ע' 72 ואילך".

[המקור הראשוני בשיחות כ"ק אד"ש מה"מ לכך שהנבואה לא נתבטלה לגמרי].

ואף שאמרו¹ "משמתו נביאים האחרונים חגי זכרי' ומלאכי נסתלקה רוח הקודש מישראל", שמזה משמע לכאורה, שא"א שיקום נביא בזה"ז – אינו, כי מפורש בכ"מ בדברי חז"ל² שהיתה גם לאח"ז³ השראת רוח"ק⁴, ועכצ"ל דמה שאמרו "נסתלקה רוח"ק מישראל" הכוונה שמני אז לא היתה. מצוי' כמקודם, אבל לא שבטלה לגמרי⁵.

כלומר: מכיון שאין הנבואה שורה אלא במי שעלה והגיע לכו"כ מעלות גדולות, שהן הקדמה והכנה לנבואה, כמבואר ברמב"ם⁶, ולכן כשאכשור דרי (בתמי') ואם הראשונים כמלאכים אנו כו" אין בני אדם ראויים לנבואה – אבל לא שנפסק גילוי הנבואה באופן של גזר מלמעלה.

ועפ"ז מדויק הלשון "נסתלקה רוח"ק מישראל" ולא "בטלה" או "פסקה" (כהלשון בגמרא שם בנוגע לכמה דברים שבטלו) כי לא בטל ולא נפסק גילוי הנבואה, אלא שנסתלק מלמטה, כיון שאין בנ"א הראוי לקבלת הנבואה.

אבל באם יהי' בנ"א הראוי לקבלתה, תשרה עליו רוח"ק ונבואה גם בזמן הזה.

ע"פ הני"ל מתורץ ומובן הא דהרמב"ם אף שמבאר כו"כ פרטים בנוגע לנבואה אינו

1. יומא ט ב. סוטה מח, ב. תוספתא שם פ"ג ד. סנה' יא, א.

2. וראה פרקי גילויים להר"ר מרגלית בפתיחתו לשו"ת מן השמים. וש"נ.

3. ואף שאין זה* באותה דרגא של השראת רוח"ק שהיתה אצל הנביאים [וראה אגה"ק (סכ"ב): "ההיתה כזאת כו" אף לגדולי חכמי ישראל הראשונים כתנאים ואמוראים וכו'"] כ"א לנביאים ממש אשר היו לפנים בישראל כשמואל הרואה וכו'"], מ"מ בכללות ה"ז דרגא נבואה (וכמ"ש שם: "אשר כל רז לא אניס להו ונהירין להון שבילי דרקיע". וגם בהשליה כותב: "נביאים ממש"). וראה בפנים מאגרת תימן.

4. להעיר מר' עזרא הנביא מבעלי התוס' (גיטין (פח, א) ד"ה ודילמא ועוד).

5. ובמכ"ש ממ"ש התוס' (שבת כ, ב ד"ה אנו. וכ"ה בר"ש פ"ט מ"ב וכלאים) שמה שאמרו בסוטה (שם) "משחרב מקדש ראשון בטלה כו' וזכוית לבנה" לא לגמרי בטל אלא שלא הי' נמצא כ"כ.

6. הל' יסוה"ת פ"ז. פ"ז משמונה פרקים שלו. מו"ג ח"ב פל"ב. הקדמתו לפה"מ.

7. שבת קיב, ב.

* ע"ד הקבלה ראה ש' רוח"ק (להאריז"ל) בתחלתו. ש' היחודים בתחלתו.

מזכיר כלל⁸ שאין נבואה משמתו נביאים האחרונים (עד לפני ביאת המשיח⁹), ובפרט שמביא גם פרט בשלילת הנבואה: "ואפשר שלא תשרה"¹⁰, ואעפ"כ אין בדבריו שום רמז שא"א שתשרה בזמן הזה. ואדברה: לאחר שהוא מונה התנאים הנצרכים לנבואה מסיים "מיד" רזה"ק שורה עליו", הרי שהנבואה תלוי רק בענינים אלו¹², ולא בשום תנאי אחר¹³.

ויתר מכן מבואר ב"אגרת תימן" להרמב"ם: "שזה שאמר בלעם"¹⁴ כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אֶל־יְשׁוּ בֹּרְכוֹ, שמן העת ההיא יש לחשוב כמנין שיש מששת ימי בראשית ועד אותה העת ותחזור הנבואה לישראל כו' ונבואה זו נאמרה בשנת הארבעים לצאתם מארמ"צ, ותמצא התחלת החשבון עד אותה העת אלפים ארבע מאות שמונים ושמונה שנה, שהסימן בתפ"ח גאולים, ולפי ההיקש הזה והפי' הזה תחזור הנבואה לישראל בשנת ארבעת אלפים תשע מאות שבעים ושש ליצירה"¹⁵ — הרי מפורשת דעת הרמב"ם דלא זו בלבד שיש אפשרות לגילוי הנבואה בזה"ז, אלא ש"תחזור הנבואה לישראל".

ועוד ועיקר; הרמב"ם ממשיך שם (באגרת תימן¹⁶) אודות אחד (שהי' קרוב לזמנו) שניבא על כו"כ דברים וכולם נתקיימו, ומוסיף: "המופת הזה (המבואר שם לפני"ז — אודות האיש ההוא שניבא) הוכיח לעיני כל שהוא נביא באין ספק" — הרי דלא זו בלבד שהי' קבלה לאביו של הרמב"ם "שקבל מאביו ומאבי אביו והוא קבל הדבר" שתחזור הנבואה לישראל, אלא שהוא גם מעיד שקרוב לזמנו הי' "נביא באין ספק".

8. ומ"ש בהל' יסוה"ת פ"ט ה"ב "כמו שאמר האחרון שבהם", וכוונתו למלאכי — הכוונה בזה שהוא האחרון דתקופת הנביאים [וכהל' בגמרא: נביאים האחרונים], כי אחריו כבר התחילה תקופת אנשי כנסת הגדולה. אבל לא שאחריו אא"ל נביא. וראה לשונו בהקדמתו לפיה"מ: כמו שאמר הנביא מסיים הנביאים כו'.

9. אגרת תימן המובא להלן.

10. הל' יסוה"ח פ"ז ה"ה.

11. ידועה השקו"ט מהסתירה ממו"נ (ח"ב פל"ב ד"ה והדעת השלישי) שכתב "אפשר שלא יתנבא וזה, ברצון אלקי" (וראה לח"מ הל' יסוה"ת רפ"ז).

12. וכן נראה דעת החנוך שכותב (מצוה תקטז) "ונוהגת מצוה, זו (דשמייעה לנביא) בזו"נ כל הזמן שימצא נביא בינינו", ואין כותב שנוהג רק בזמן הבית וכי"ב.

13. ולהעיר מל' הרמב"ם בהל' יסוה"ת (פ"ט ה"בג): "וכן אם צונו כו' וכן אם יאמר לנו הנביא כו' " (ולא "וכן אם צוה כו' וכן אם יאמר הנביא"). וראה גם בהקדמתו לפיה"מ: "אילו איש נביא שנתבררה אצלנו נבואתו כו' יאמר לנו ביום שבת שנקום כו' הי' חובה עלינו אנחנו וכו'".

14. בלק כג, כג.

15. כן הוא בשלשלת הקבלה (אף שאינו מתאים לחשבוננו שם) ובקובץ תשובות הרמב"ם (ליפסיה, תרי"ט), אבל בסדר הדורות מגי' — בשוה"ק — שצ"ל תתקע"ב. וכן הוא גם בפ' של ר' יהודה אלברצלוני על ספר יצירה וקה"ע בירושלמי (שבת ספ"ו) — תתקע"ב. וי"א אשר בכ"י אגרת זו נמצא תתק"ע. וצע"ג הגהת הסה"ד, וכן, בכלל, הספק בגירסא הנכונה באגרת הרמב"ם, שהרי מוכחי קראי דנבואת בלעם היתה בשנת הארבעים — (ולא ל"ח) — ליציאת מצרים, ז. א. בשנת ב' אלפים תפ"ח, ועל פי זה "כעת" — הוא ד' אלפים תתקע"ו.

16. בכמה הוצאות נשמט.

הערה 96:

"ראה לקו"ש חלק ב' ע' 589".

[שיחה העוסקת בכך שע"י רבותינו נשיאינו – חזרה
נבואה לישראל].

א. בפרשת השבוע נאמר: "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" – דברים המוסבים על זמן הגאולה לעתיד.

קודם לפסוק זה כתוב: "כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל", ופירוש הדבר שלפני הגאולה שלעתיד – תחזור הנבואה לישראל.

בירושלמי¹ נאמר ביחס לפסוק "כעת יאמר ליעקב וגו'" שבלעם אמר אותו "בחצי ימיו של עולם".

הרמב"ם כותב באחת מאגרותיו – אגרת תימן – שבלעם אמר זאת בשנת ב' אלפים תפ"ח, ומשמעות המלה "כעת" היא שכאשר תעבור תקופת זמן דומה – כלומר: בשנת ד' אלפים תתקע"ו² – תחזור הנבואה לישראל.

בזמן האמור – ד' אלפים תתקע"ו – ובקירוב לו חיו: ר' שמואל הנביא אביו של ר' יהודה החסיד, ר' אלעזר בעל הרוקח³, הרמב"ן שחיבר מספר ספרי קבלה וכתוב עליו בכתבי האריז"ל שהיה מן המקובלים הבודדים שעליהם מסתמכים, הראב"ד, שהופיעה רוח הקדש בבית מדרשו, ר' עזרא הנביא, ור' יהודה החסיד, שעליו נאמר שלו היה חי בימי האמוראים – היה אמורא, ולו היה בימי התנאים – היה תנא, ולו היה בימי הנביאים – היה נביא.

היה, איפוא, ענין זה של "תחזור הנבואה לישראל", ולכן היה כבר אפשרי קיום הנאמר לאחר הפסוק "כעת יאמר ליעקב", והוא: "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא"

1. שבת ס"ו.

2. כן הוא בשלשלת הקבלה (אף שאינו מתאים לחשבונו שם) ובקובץ תשובות הרמב"ם (ליפסיה, תרי"ט), אבל בסדר הדורות מגי' – בשה"ק – שצ"ל תתקע"ב. וכן הוא גם בפ' של ר' יהודה אלברצלוני על ספר יצירה וקה"ע בירושלמי (שבת ס"ו) – תתקע"ב. וי"א אשר בכ"י אגרת זו נמצא תתק"ע. וצע"ג הגהת הסה"ד, וכן, בכלל, הספק בגירסא הנכונה באגרת הרמב"ם, שהרי מוכחי קראי דנבואת בלעם היתה בשנת הארבעים – (ולא ל"ח) – ליציאת מצרים, ז. א. בשנת ב' אלפים תפ"ח, ועל פי זה "כעת" – הוא ד' אלפים תתקע"ו. ובמקום הכתוב אחרת עכצ"ל שהוא טעות המעתיק.

3. ידוע מהרוקח ור"י חסיד וסייעתם שהיו אנשי מופת מאד (כ"ק אדמו"ר הצ"צ מצות עדות ס"ח).

פנינים מהערות השיחה

[. .] ואף שכתב אדה"ז שם "זכרו ימות עולם כו' ואי' איפוא מצאתם מנהג זה כו' להיות מנהג ותיקון לשאול בעצה גשמיות כדת מה לעשות בעניי העולם הגשמי כו' כ"א לנביאים ממש אשר היו לפנים מישראל כו'" – מ"מ, ידוע שלאחרי זה נתקבלו אצל אדה"ז – ורבותינו נשיאינו ממלאי מקומו – שאלות חסידים בענינים גשמיים (ראה אגה"ק שלו הידועה ד"ה נפש השפלה – אגרות-קודש אדה"ז סס"ה (ע' קנא ואילך)), וענה עליהן (ראה ס' שעורים בספר התניא לאגה"ק שם (ע' 5851)).

הערה 101

שמשמעותו היא הגאולה העתידה, אלא שמאחר ש"לא אכשור דרא" – עדיין ממשיכים להתיגע.

ב. כעבור דורות, כשהתקרב זמן ביאת המשיח, היה שוב ענין של "תחזור הנבואה בישראל" ע"י התגלות מורנו הבעש"ט ותלמידו עד לאדמו"ר הזקן⁴ שעליו נאמר הביטוי שנאמר לעיל על ר' יהודה החסיד, וביתר שאת.

ושוב - ע"י רבותינו, ממלאי מקומו, עד לדורנו - נשיאינו כ"ק מו"ח אדמו"ר - "הבקר אור דא צפרא דיוסף", כדאיתא בזהר⁵, ועל כך נאמר "בקר אערך לך" שמשמעותו כשל "ערכתי נר למשיחי" כאמור בזהר, זו הגאולה השלמה במהרה בימינו ע"י משיח צדקנו.

4. "הבעש"ט ז"ל אשר כמותו לא היה מימות הראשונים פלאי פלאים נסים היוצאים מהטבע היו נראים על ידו כאשר שמעתי מאדמו"ר נ"ע שהוא ותלמידו הה"מ נ"ע היו רואים מסוף העולם ועד סופו ממש בעין ראי' והיו אומרים מה שהיו רואים כאשר היה נראה בעליל לתלמידיהם, והיינו ע"י שהיה גלוי לפנייהם אור שנברא ביום ראשון שהשי"ת גזז בתורה, הנה כל אלה המופתים האמיתיים מגלים גילוי א"ס ב"ה הבעש"ט. גם מזקני נ"ע שמענו עתידות קולע אל השערה" (מצות עדות שם).

5. חלק ג רד סע"א ובביאורי הזהר שם. ומשם מובן גם כן דלא קשי מזהר חלק א רג, ב.

כתבית יהבית

חלק מהגהות כ"ק אד"ש מה"מ על השיחה

- .. אויך דער "צופוצן די קנעפ"
- .. און נאכמער: כבתחילה: מ'האט שוין די התחלה דערפון, כדלקמן.

וע"פ המדובר כמה פעמים ובפרט לאתרונה - וועגן דער הכרה והודעה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: "לאלתר לתשובה (ובמילא איז) לאלתר לגאולה", אז מ'האט שוין אלץ פארענדיקט, אויך צופוצן די קנעפ", און עס דארף נאר ויין "עמד" הכן כולכם" - און דאס האט מען שוין אויך פארענדיקט - אויף צו מקבל ויין פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש - איז פארשטאנדיק, אז מ'האלט שוין איצטער בא דעם זמן פון קיום היעוד "ואשיבה שופטיך גו' ויועציר", און נאכמער: מ'האט שוין די התחלה דערפון, כדלקמן.

..

- .. אויך לפני הקמת תח"מ של משה
- .. המשך צפון נבואת משה ותורתו
- .. ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר

אויף דעם ניסן איצטעו זאגן א זאגן: איז דער ביאור אין דעם: בכל הדורות - אויך לפני הקמת משה - איז נוגע די הלכה צו וויסן אז "האל מנכא את בני האדם" (גילוי אלקות בגדרי הנבראים), ביו די שלימות בזה ווי ס'איז געווען בא משה⁸⁶. און נאכמער - בכל דור איז שייך אז "נביא אקים להם גו' נמוך", ווי דער רמב"ם איז מכארי⁸⁷ אז "כל נביא שיעמד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו בר' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה כו", ד.ה. אז יעדער נביא איז א המשך ש'נבואת משה ותורתו⁸⁸ נגאד אין דעם גילוי הנבואה ויינען פאראן חילוקי דרגות, ווי דער רמב"ם איז מכארי⁸⁹. יתחיל ואל יחול

..

.. און מ'זעט בהמשך קיום ברכותיו בא נשיא דורנו

.. (ווי מ'האט עס אויך געזען בא כ"ק מו"ח אדמו"ר)

וכציווי התורה הנ"ל: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודיבר אליהם את כל אשר אצווה, "אליו תשמעו", וכפס"ד הרמב"ם הנ"ל, או אויב איינער האט די מעלות ושלימויות וואס א נביא דארף האבן און באווייזט אותות ומופתים - ווי מ'האט געזען און מ'זעט בא נשיא דורנו - איז "אין אנו מאמינים בו מפני האות לכדו בו" אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעו, אדער דורך דעם וואס "יאמר דברים העתידים להיות בעולם ויאמנו דבריו" (ווי מ'האט עס אויך געזען, *א"ת א"ת*)

..

.. דעם "שופט" הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר

ובפרט ווי עס ווערט ערקלערט דורך דעם "שופט" הדור, *און* לב. אהבה ויראה וכו'.

..

.. איז קיים (נצחי) בכל דור

.. באופן תמידי

ע"ד דער אבן השתי - וואס געפינט זיך במקום מסויים בעולם הזה הגשמי, און איז קיים תמיד כלי שינויים (אפילו גיט דער שינוי פון גניזה, ווי דער ארון שנגנו וכיו"ב), ע"ד ווי א שופט און נביא איז קיים (נצחי) בכל דור (אלס א סימן אויף גילוי אלקות בעולם באופן תמיד - וואס ממנו

..

(22) ראה פירוש המלבי"ם עה"פ ישעי' שם דפשוט שההבטחה בהגאולה הוא, שיועץ ("יועציר") הוא עצה טובה דוקא.

(22) ראה פירוש המלבי"ם עה"פ ישעי' שם, שיועץ ("יועציר") הוא עצה טובה דוקא.

..

.. וענה עליהן

ממש אשר היו לפני ישראל כ" - מ"מ, ידוע שלאחרי זה נתקבל אצל אדה"ו - ורבותינו נשיאנו ממלאי מקומו - שאלות חסידים בענינים גשמיים (ראה אנה"ק שלו הידועה ד"ה נפש השפלה - אגרות קודש אדה"ו ססה"ע קנא ואילך), וענה עליהן (ראה ס' שעורים בספר התניא לאנה"ק שם

הוספה

הוראות

* לקבל החלטות טובות בקיום ההוראות והעצות ד"שופטיך" יויעציך שבדורנו זה - אין לך אלא שופט שבימך" - מאן מלכי רבנן, החל מנשיא דורנו.

וכן בכללות העבודה ד"שופטים גו' תתן לך בכל שעריך" - שכל השערים דאיברי הגוף מקיימים הוראות השופט - המוחין של הנפש האלקית. והן לקבל על עצמו החלטות בכל זה, וכן להשפיע בזה על אשתו ובני ביתו וכל הסביבה שלו.

נקודות

* הטעם שלא נזכר "שוטרים" בכתוב "ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך בכתחלה" (וגם שם הפרשה הוא "שופטים" בלי תיבת "שוטרים") - כי בשנים כתיבונן וב"אכשור דרא" - כאורי מקיים מעצמו הוראות השופטים ואינו זקוק לשוטרים הכופים על זה.

* "יועציך" מורה שזוהי עצה טובה המתקבלת בשלל ורגש השומע (שוזיה לטובתו), ולכן נאמר "יועציך" בכתחלה, כי העצה מביאה תיכף התחלת הענין אל מקבל העצה.

"שופטיך" הם שלא בערך להנשפטים, ומקבלים הוראת השופט בדרך ציווי, ולכן נאמר "כבראשונה", שזהו עוד קודם ההתחלה. ולאידך ישנה גם הנתינת כח של "שופטיך" שהם אנשים נעלים שלא בערך להנשפטים.

* השופט אשר בימך ע"ד "נביא מקרבך מאחך כמוני יקום", לקיים הוראותיו לא מפני אות ומופת אלא מפני שהוא נביא אמת (כמבואר ברמב"ם מדע (סוף הל' יסוה"ת).

* דורנו הוא דור מוכשר ("אכשור דרא" כפשוטו), כהודעת נשיא דורנו "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", וכבר גמרו כל הענינים, ולכן אין צורך ל"שוטרים", כנ"ל.

* מכיון שההוראות באות בדרך עצה טובה ("יועציך"), לכן אין שאלה איך תבוא הגאולה תיכף ומיד והרי צריכים לחשוב על מצב והנהגת העולם כג' - כי אין זה חידוש גמור, מכיון שהתחלת הענין ישנה כבר עתה - "יועציך בכתחלה" - עיי טועמי חיים זכו בגילוי פנימיות התורה דלע"ל, כולל עיי תרגום תורת החסידות בלשון עם ועם (ברוסית וכיו"ב), עד שלאחרונה תורגמה בשפה השייכת ל"סגל נהור".

* "שופטים גו' תתן לך בכל שעריך", ז' שערי האדם - ב' עינים, ב' אזניים, ב' נחירי האף והפה, וכולם כוללים ימין ושמאל, וגם הפה טועם טעם מתוק וטעם מר (הנעשה מתוק).

* לקיים הוראת השופט אפילו בדבר מר (בחיצוניות), ואין להכנס לשקו"ט - כי יתכן שזהו דבר מר באמת, אבל פנימיותו היא - מתיקות נסתרת.

* אין דבר מר בעולם שאין בתוכו מתיקות נסתרת!

* אדם וחיה נבראו יחד - נשמה אחת בגוף אחד.

* "ישת חושך סתר", ישת אופיות יו"ד - נקודת היהדות, ש"ת - שרש תיבת שתי, הרומז על אבן השתי שממנה הושתת כל העולם.

* ה"תנשא" - כולל אותיות "שתה" רוב האותיות דתיבת שתי.

* ה"תנשא" - ר"ת הי' תהא שנת אראנו נפלאות, וה"תנשא" - נפלאות ביה, שרש הבינה הוא (בכמה ענינים) למעלה משרש החכמה (ראי, אראנו).

* דברי הקב"ה "אנכי אנכי הוא מנחמכם" במענה על טענת ובקשת בני "ותאמר ציון עזבני ה' ואד' שכחני", ועד"ז צעקת בני עתה "עד מתי".

* "אנכי אנכי" כפפלים (יותר מ"אנכי" פעם א' בעשה"ד), כולל עד מאה פעמים, הכולל עד אי"ס.

* מכיון שמשיח יבוא בשבת זה - יעשו הבדלה במוצאי"ק בנוסח המבדיל בין קודש לקודש בין (שבת) להיות שכולו שבת דהגאולה.

* בט"ו באב מתחיל הענין דכתיבה וחתימה טובה וגמר חתימה טובה.

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת ר' **יוסף** ב"ר **דוד** ע"ה

בייזר

נלב"ע אדר"ח אלול ה'תשפ"ג שנת הקהל

האמין כל ימיו באמונה שלימה בדברי
כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
אשר דורנו זה הוא דור הגאולה וכ"ק
אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עומד
להתגלות תיכף ומיד ממ"ש
ובהכרזת הק': יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד

..

הוקדש ע"י בני משפחתו

..

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' ישראל יצחק בן הרה"ת ר'
שמואל ע"ה
זלמנוב

..

לעילוי נשמת

הרה"ת ר' זלמן טובי' בן הרה"ת ר'
שמריהו הכהן ע"ה
אבעלסקי

..

יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!

לזכות

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

שליט"א

מהרה יגלה ויגאלנו, אמן כן יהי רצון!

..

**יחי אדוננו מורנו ורבינו
מלך המשיח לעולם ועד!**
